

Hlavní sponzor oslav 50. výročí otevření nové školní budovy ZŠ Kanice:

SITA CZ, a. s.

Španělská 10

Praha 2 – Vinohrady, 120 00

Sponzoři, kteří opakovaně přispívají na nejrůznější aktivity naší školy:

Česká spořitelna, a. s., pobočka Brno,

RNDr. P. Kavan, CSc.

SPIRIT MEDICAL,

LAC, s. r. o.

Rodiny: Drahovzalova z Babic nad Sv., Kokojanova, Kožnářkova, Minaříkova,
Němcova, Nešporova, Odstrčilova a Polanova z Kanic, Stejskalova z Bílovic nad Svit.,
Tejkalova z Babic nad Svit., Vlkova z Řícmanic, Zukalova z Bílovic nad Svit.
SRPŠ při ZŠ Kanice

**Děkujeme zřizovateli školy Obci Kanice za stálou podporu a velmi dobrou spolupráci.
Poděkování patří i všem, kteří jakoukoliv formou naší škole pomáhají.**

Almanach k 50. výročí otevření nové školní budovy ZŠ Kanice

Redakční rada: Mgr. Hana Mazancová, Ing. Alena Kovaříková, PhDr. Zdeňka Blatná
Na přípravě almanachu se dále podíleli pedagogové a žáci ZŠ Kanice

Tisk: POINT CZ, s.r.o., realizace Quadra a spol., v.o.s, Brno

Vydáno v červnu 2011

Vážení a milí čtenáři,

dostává se Vám do rukou školní almanach vytvořený k 50. výročí otevření nové školní budovy v Kanicích. Věřím, že při jeho čtení se mnohým z Vás vybaví vlastní školní léta nebo zavzpomínáte na své působení na Základní škole v Kanicích.

Škola je instituce, bez které se neobejde žádný z nás. Není to jen učení, získávání nových poznatků a dovedností, ale i čas strávený se svými kamarády a spolupracovníky. Za posledních 20 let prošlo školství v ČR mnoha změnami, některé jsme přijímali s obavami, jiné s nadšením. Učíme podle vlastního školního vzdělávacího programu, využíváme moderní výukové pomůcky a programy. Máme k dispozici nově opravenou školní budovu a nádherné prostředí kolem. Nebereme to jako samozřejmost, vážíme si podpory našeho zřizovatele a snažíme se přiložit ruku k dílu i sami. Máme radost, že se nám postupně daří naplňovat naše dlouhodobé plány a těší nás úspěchy našich žáků.

Co nás ale trápí, jsou nízké počty dětí. Proto do dalších let přeji naší školičce především hodně dětí, nadšené a obětavé učitele, ale i podporu a pochopení veřejnosti.

– Mgr. Hana Mazancová, ředitelka školy –

Z HISTORIE

Nová školní budova Základní školy v Kanicích byla slavnostně otevřena 4. února 1961. Byla postavena na přání obcí Kanice, Ochoz u Brna, Řícmanice, Babice nad Svitavou a určena pro žáky 6. – 9. ročníku, aby bylo odstraněno směnné vyučování. Vyučování 1. – 5. ročníku nadále probíhalo v budově staré školy. S různými přestávkami byla využívána i pro výuku 2. stupně až do roku 1996, kdy byla rekonstruována na Obecní úřad Kanice.

Stavba nové školní budovy byla zahájena v roce 1959 a náklady činily 2 159 000 Kč.

Vyučování zde započalo 17. dubna 1961.

Školní kronika je bohužel zachována až od 15. května 1945, předešlá byla zničena během válečných let, proto některé údaje již nelze zjistit.

VE ŠKOLE PŮSOBILI A PŮSOBÍ

Vedení školy

Josef Černocký	1904 – 1919	
Evžen Viktorin	1919 – 1934	
Žofie Petlachová	1934 – 1935	
František Jíša	1935 – 1939	
Vladimír Štáncel	1939 – 1943	
Metoděj Talanda	leden 1944 – září 1944	
Jan Buriánek	září 1944 – březen 1947	
Jan Hrabálek	duben 1947 – srpen 1947	
František Koudelka	září 1947 – srpen 1950	
Jaroslav Trávníček	září 1950 – červen 1981	ředitel
Marie Lázníčková	červenec 1981 – červen 1990	ředitelka
Jindra Kyzlinková	červenec 1990 – leden 1992	ředitelka
Mgr. Hana Mazancová	únor 1992 – dosud	ředitelka
Ing. Alena Kovaříková	září 2010 – dosud	zástupkyně ředitelky

Pedagogičtí pracovníci od roku 1961

J. Trávníček, J. Grebík, L. Bartoš, M. Boudná, M. Knoppová, D. Králíková, M. Máca, J. Macurová, A. Šinkora, M. Klačková, J. Klačka, J. Kučerová, S. Bartůšková, M. Kramářová, M. Lázníčková, A. Nerudová, M. Pohanková, J. Zmeškalová, R. Kalinová, H. Batelková, E. Karasová, V. Kubešová, M. Kuncová, R. Kalivodová, V. Musilová, J. Skopal, A. Kartousová, J. Cigánková, M. Zapletalová, M. Hošnová, B. Šmerdová, D. Švábenská, M. Zlatkovská, J. Staňková, L. Laub, F. Spurný, O. Dvořáčková, V. Růžičková, M. Jelínková, V. Hájková, M. Mikáčová, Mgr. J. Levíčková, A. Boudná, J. Kyzlinková, F. Šik, M. Králová, R. Jura, I. Grmolcová, Mgr. I. Čačková, J. Hodovská, V. Kubíková, Mgr. K. Slaná, Mgr. A. Repová, R. Krejčová, V. Slaná, R. Vrbický, J. Bravencová, D. Šnajdrová, Mgr. H. Mazancová, M. Sotolářová, A. Mariánková, M. Ludvíková,

podobné diamantům. Takto ozdobené jsou i ostatní stromy, stromky a stromečky.

Náš les je to největší bohatství, které nám zima přinesla. Je to nejkrásnější den na procházku v křupajícím sněhu. Ale obloha se zase zatáhla a zblábla. Začíná pořádná chumelenice. Již se stmívá, krajina začíná usínat a my se musíme vrátit zpět domů. Škoda, že nemůžeme zůstat déle.

– Jaromír Havlík, 7. ročník –

Mé oblíbené místo

Jsem daleko od civilizace, od prachu měst, daleko od starostí všedního dne. Sedím u splavu Svitavy, odraz slunečních paprsků mě šimrá do očí, břízy na mě zdáli mávají. Řeka tu teče proudem a vlní se do všech stran. Kubíky vody padají ze splavu a kapky vody vytváří barevnou duhu s různými odstíny barev. Dva nahozené feedery vedle sebe postavené ve žlutých vidličkách se začínají pod vlivem větru kymáčet ze strany na stranu. Najednou na mě volá kamarád: „Podívej, jak tam skáče z vody to hejno pstruhů a lipanů.“ Zelené kousky řas se vlnily v proudu řeky a mezi nimi proplouly malé drobné ouklejky střevličky. Tu a tam zalovil mezi řasami velký tlustý jelec, pstruh nebo obrovský candát. Nad hladinou sebou občas plácá kapr nebo cejn. U břehů roste dlouhá stébka rákosy. Na starém dubu zpívají své milostné písně skřiváci. Ve voňavé trávě se plazí užovka a míří přímo do vody. Na louce bzučí malé hnědočerné včelky a létají z květu na květ a v malém keřku ostružin se krčí malý zajíc.

Ale čas je neúprosný. Paprsky žhavého slunce sestoupily až k modravým vrcholům hor a naposledy se zhlíží v hladině řeky. Krásný den prožitý na břehu Svitavy končí.

– Jan Šplíchal, 9. ročník –

Naše maminky

S maminkou se rády máme,
všechno spolu uděláme.
Umyjeme nádobí, uklidíme hračky
a pak jdeme na houpáčky.

Hrajem spolu různé hry,
kopanou a kuličky,
hokej, karty, aktivity,
až jsme z toho na prášky.

Nákupy mě s tebou baví,
jídlo, hračky, oblečky.
Obchodáky vysmejčíme,
naplníme vozíčky.

Maminko, jsi tak strašně hodná,
pomáháš mi s úkoly,
Češtinu i matiku,
zvládám, mám je v malíku.

Milá mámo, jsi tak hodná,
až mi z toho srdce řuká.
Každé moje bebinko,
pofoukáš mi, maminko.

Naše mile maminky,
za všechno vám děkujeme,
básničku vám věnujeme,
K tomu velké pusinky.

– Žáci 3. ročníku –

Naše škola

Naše škola je velká a barevná, je veselá, zábavná a vlídná. Líbí se nám naše paní učitelka a ostatní paní učitelky, jak se o nás starají. Máme rádi matematiku, český jazyk, prvouku, tancování, výtvarku, práci s plastelínou a s barvami, plavání i psaní úloh.

Do školy chodíme rádi, máme tu hodné a chytré kamarády, i když někdy i trochu zlobí. Ve škole nás to prostě baví, škola je nejlepší!

Kamilka, Nikolka K., Mireček, Deniska, Sandra, Barunka, Nikolka Š., Sárka, Víťa a Markétka, žáci 1. ročníku.

Názory dětí 1. ročníku zapsala tř. uč. Mgr. Martina Krupárová

Moje oblíbené místo

Vcházím do úžasného klidu, který představuje můj pokoj. I když je malý, přesto je útulný. Když vstoupím, vidím okno. Nejhezčí pohled na něj je ráno, když vychází slunce. Celý pokoj se rozzáří slunečními paprsky. Na parapetu jsou v zářivém jasů květy orchidejí, které svítí jako drahokamy, fialové květy jako ametysty a zelené listy jako smaragdy. Po levé straně dveří pod střešním oknem se nachází dřevěná komoda. Dvířka a zásuvky jsou vyřezávané a suky ve dřevě jsou jak šneci. Na této komodě bydlí můj zvířecí přítel křeček. Malá šedá chlupatá kulička, kterou mám moc ráda. Ve skoseném prostoru mého pokoje se nachází mé oblíbené místo. Je to velká dřevem vonící postel. Obývám ji s mými plyšovými kamarády. Nejraději mám velkého medvěda. Večer, když jdu spát, zachumlám se do krásného kytičkového povlečení, které mi připomíná letní rozkvetlou louku. Když usínám, oknem se dívám na tmavě modrou oblohu, na které jiskří hvězdy a září měsíc. Ráno mě opět probouzí sluneční paprsky a já vím, že musím vstát...

– Kristýna Tejkalová, 8. ročník –

Procházka zimní krajinou

Je nedělní odpoledne a my jsme se rozhodli vyjít si do zimní přírody. Stačí se podívat z okna a uvidíme jen čerstvě napadlý sníh. To je ale nádhera! Toho sněhu! Zima je ta-dy!

Vzadu na zahradě stojí opuštěně stará jabloň. Její košatá koruna je již plná bílého sněhu. Pod zahrádkou protéká obvykle potůček, ale dnes je voda pokryta tenkou vrstvou ledu čistého jako zrcadlo. V potůčku smáčí svoje kořeny vykotlaná vrba. Kořeny se pletou přes sebe jako klubko hnědých hadů prchajících před nebezpečím. Stačí jen přeskočit tenký led a měkce dopadnout do hebkého bílého království. Zavírám oči a ponořím se do světa královny zimy. Připadám si jako v ráji. Jabloň na zahradě vypadá jako nějaký chrám, ledový chrám a pole za potůčkem jako taneční parket, na němž tancují miliony krystalků sněhu. Ťuk, ťuk. Co to bylo? Co mě to ruší ze snění? Á, to asi datel hledá červíky ve velkém stromě ležícím na kraji lesa. Ten strom již z dálky vyčnívá nad ostatní, je tlustý, korunu má širokou jako baobab. Kořeny mu vystupují nad povrch země jako stromům v nedalekém hájku stojícím na nepatrném kopečku. Dnes je však krajina pod sněhem, a tak mohutné kořeny nelze spatřit. Na větvičkách visí nenápadné rampouchy

J. Bogušovská, V. Dvořáčková, Mgr. P. Přikryl, B. Nejezchleb, PhDr. Z. Blatná, H. Kučerová, P. Sedlák, Ing. Z. Zouharová, Mgr. B. Pavlovská, Ing. A. Kovaříková, Mgr. M. Prümmerová, Mgr. H. Kalvodová, Mgr. A. Blažíčková, Mgr. M. Krbušková Ing. J. Buřivalová, E. Šulcová, Mgr. L. Žanda, L. Kučerová, Mgr. D. Pospíšilová, M. Kovaříková, Mgr. A. Jelínková, Mgr. M. Krupárová, H. Petlachová, J. Špalek, Mgr. K. Gronichová, K. Opletalová, Mgr. L. Vondrušková, Mgr. Š. Kabátková, Mgr. E. Opletalová, Bc. A. Jelínková, Mgr. H. Hynštová, Bc. M. Houserová

Školní družina – byla zřízena v září 1986, pro malý počet zájemců byla v roce 1991 zrušena a znovu obnovena 1. září 1997

Vychovatelky – D. Šnajdrová, H. Mazancová, M. Sotolářová, L. Slobodníková, Z. Blatná, D. Doláková, A. Pozorská, T. Pozorská (Šmehlíková), Mgr. L. Vondrušková, Mgr. M. Krupárová, Bc. M. Houserová

Správní zaměstnanci

K. Paděrová, E. Ludlová, M. Spišáková, S. Langová, J. Menšíková, V. Potůčková, B. Křivonozková, V. Trávníčková, B. Zachrdlová, V. Havlíček, M. Kučera, M. Želenková, J. Mariánková, K. Malíková, J. Milínková, S. Dvořáčková, M. Knapová, E. Nekulová, L. Pernica, M. Keprtová, P. Malík

Školní jídelna – provoz byl zahájen 17. září 1984

Vedoucí školní jídelny – M. Lázníčková, J. Mariánková, P. Šmídová, I. Kousalíková, Z. Hloušková, I. Štejnarová, S. Dvořáčková
Kuchařky – D. Láníková, Z. Navrátilová, J. Křičková, J. Jahodová, Z. Vaňková, B. Vaňková, I. Štejnarová, E. Mazánková, L. Čapková, H. Procházková

POČTY ŽÁKŮ OD ROKU 1945 DO SOUČASNOSTI

1945	51 žák	měšťanská škola byla v Bílovicích n. Sv.
1945/46	38 žáků	jednotřídka 1. – 5. ročník
1946/47	37 žáků	jednotřídka 1. – 5. ročník
1947/48	41 žák	od července r. 1947 dvojtřídka 1. – 5. roč.
1948/49	42 žáci	
1949/50	36 žáků	
1950/51	35 žáků	jednotřídka
1951/52	39 žáků	jednotřídka
1952/53	28 žáků	jednotřídka
1953/54	37 žáků	jednotřídka
1954/55	40 žáků	dvojtřídka
1955/56	41 žák	dvojtřídka
1956/57	43 žáci	dvojtřídka
1957/58	44 žáci	dvojtřídka
1958/59	44 žáci	dvojtřídka

1959/60	36 žáků
1960/61	202 žáci
1961/62	224 žáků
1962/63	232 žáci
1963/64	218 žáků
1964/65	219 žáků
1965/66	208 žáků
1966/67	215 žáků
1967/68	207 žáků
1968/69	210 žáků
1969/70	205 žáků
1970/71	183 žáci
1971/72	181 žák
1972/73	154 žáci
1973/74	152 žáci
1974/75	190 žáků
1975/76	176 žáků
1976/77	183 žáci
1977/78	192 žáci
1978/79	204 žáci
1979/1980	197 žáků
1980/1981	195 žáků
1981/82	175 žáků
1982/83	151 žák
1983/84	154 žáci
1984/85	160 žáků
1985/86	195 žáků
1986/87	177 žáků
1987/88	176 žáků
1988/89	170 žáků
1989/90	174 žáci
1990/91	159 žáků
1991/92	167 žáků
1992/93	162 žáci
1993/94	147 žáků
1994/95	125 žáků
1995/96	123 žáci
1996/97	137 žáků

dvojtřídka
1. stupeň – 36 ž., 2. stupeň – 166 ž.
1. – 9. ročník

od září pouze 4. – 9. roč., 1. – 3. roč.
v Ochozi u Brna a v Babicích nad Svitavou

od září 4. – 8. ročník

4. – 9. roč. (přechodný 9. roč. i pro žáky
ZŠ Bílovice nad Svit.)
4. – 9. roč. (přechodný 9. roč. i pro žáky
ZŠ Bílovice nad Svit.)
4. – 9. roč. (přechodný 9. roč. i pro žáky
ZŠ Bílovice nad Svit.)
4. – 8. ročník
27. 3. 1996 zařazení ZŠ Kanice do sítě škol
4.– 9. ročník, výuka podle vzděl. programu
Základní škola, č.j. 16847/96-2

Projekt EU peníze školám

V minulém kalendářním roce jsme zpracovali vlastní projektový záměr a odeslali jsme na MŠMT ČR projektovou žádost o dotaci z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (OP VK) pro naši školu. V závěru letních prázdnin jsme obdrželi kladné rozhodnutí, a tak jsme neotáleli a od začátku školního roku 2010/2011 jsme se pustili do realizace projektu, který potrvá až do 28. 2. 2013.

Maximální finanční částka, kterou může každá škola v rámci tohoto projektu získat, se určuje výpočtem, jehož základem je počet žáků vykazovaných školní matrikou ve školním roce, kdy byla podána projektová žádost. Pro naši školu se jedná o celkovou částku přibližně 800 000 Kč, což je rozhodně nezanedbatelná finanční podpora.

Realizace projektu je rozdělena do tzv. šablon, které se zaměřují na různé vzdělávací oblasti a rozdílné klíčové aktivity.

- **Individualizace** spočívá v možnosti rozdělení třídy na 2 skupiny, přičemž 1 skupina bude mít 1 vyuč. hod/týden zahrnutou do realizace projektu (mzda učitele je hrazena z prostředků projektu).
- **Inovace** je šablona zaměřená na práci pedagogů - vytváření nových nebo inovací stávajících výukových materiálů, které je nutno v rámci projektu ověřit ve výuce.
- Další vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP) - šablona, z níž se hradí náklady na vzdělávací semináře, kurzy.
- V rámci všech šablon je možno dle přesných pokynů MŠMT nakupovat didaktické učební pomůcky a neinvestiční majetek potřebný k realizaci školou zvolených šablon.

Při tvorbě realizační žádosti jsme se snažili rozvrhnout finanční prostředky rovnoměrně do různých šablon. Naším cílem je podpořit komplexní rozvoj žáků (tedy čtenářskou a informační gramotnost, matematickou a finanční gramotnost, výuku cizích jazyků, zkvalitnění výuky přírodovědných předmětů i zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT) formou využití možnosti rozdělení třídy (šablona individualizace) i formou inovací a tvorby nových výukových materiálů pro naše žáky. Další informace jsou zveřejněny na našich internetových stránkách www.zsKanice.cz.

– Ing. Alena Kovaříková –

1997/98	134 žáci
1998/99	134 žáci
1999/2000	127 žáků
2000/2001	136 žáků
2001/2002	131
2002/2003	121
2003/2004	118
2004/2005	106
2005/2006	110
2006/2007	92
2007/2008	93
2008/2009	107
2009/2010	118
2010/2011	120

Od 1. 1. 2003 je škola samostatným právním subjektem, zřizovatelem je Obec Kanice

17. 1. 2005 opětovný zápis do 1. ročníku

1. ročník, 4. – 9. ročník

2. ročník 4. – 9. ročník

Školní vzdělávací program „Otevřená škola“

1., 3. – 9. ročník

1. – 9. ročník

– Mgr. Hana Mazancová, ředitelka školy –

Ze vzpomínek bývalých pedagogů

Několik vzpomínek na začátky Základní školy v Kanicích

Na ZŠ Kanice jsem strávila 25 nejkrásnějších let svého života. Nastoupila jsem jako mladá učitelka po otevření této nové školy ve školním roce 1961/62. Byla to pěkná, nová škola, v krásném přírodním prostředí. Také kolektiv učitelů byl nejen kvalitní, ale byli to také dobří kolegové, kteří rádi poradili. Vzhledem k tomu, že to byli učitelé většinou z Brna, v průběhu krátké doby odešli učit na brněnské školy. Kádr učitelů se vyměnil a mnoho let byl stabilní, velmi kvalitní a kamarádský. Vzpomínám na výbornou spolupráci se SRPŠ, kdy byly pořádány zájezdy na Pálavu a do Pavlova – kterých se zúčastnili také členové fotbalového klubu z Řícmanic, ale i rodinní příslušníci všech zúčastněných. Byla to vždy veselá parta, která se dobře bavila. Také plesy SRPŠ, které se každoročně konaly v Babicích nad Svitavou ve spolupráci se Sokolem Babice, bývaly veselé a hojně navštěvované. Sokolovna byla vždy plná dobře se bavících účastníků plesů.

Ve školním roce 1981/82 jsem byla jmenována ředitelkou ZŠ Kanice. Současně se změnila i struktura školy. Přestali sem docházet žáci z Řícmanic, rodičům vadilo, že zde není školní jídelna. Proto jsem si jako první úkol vytkla zřídit na ZŠ Kanice školní jídelnu. Tento úkol se mi podařilo splnit ve školním roce 1984/85. Jídelna i kuchyně byly sice malé, ale svůj účel plnily na 100%. Kuchařky byly výborné, dětem chutnalo a rodiče měli jistotu, že jejich děti budou mít v poledne teplý oběd.

Žáci tehdejší ZŠ se zapojovali pod vedením učitelů do různých kroužků, soutěží a olympiád, kde se vždy umísťovali na předních místech a školu vzorně reprezentovali. Vyučovalo se na školním pozemku, kde se pěstovala různá zelenina – dokonce se částečně dodávala i do školní jídelny, ale také květiny a různé okrasné rostliny. O vedení pozemků se vzorně starala paní učitelka Macurová. Také se pracovalo ve školních dílnách, umístěných „ve staré škole“, pod vedením pana učitele Grebika, později pana učitele Šinkory.

Velkou oblibu u žáků i učitelů mělo každoroční školní vlastivědné putování, zaměřené na poznávání naší vlasti. Byly to i náročné trasy – putovalo se po Krkonoších, Jizerských horách, Jeseníkách, Beskydech, ale i po Malé a Velké Fatře na Slovensku.

Mnoho našich bývalých žáků dosáhlo středoškolského a vysokoškolského vzdělání, řada z nich jsou lékaři, inženýři, učitelé, apod. Z řady žáků se stali výborní řemeslníci a mistři ve svém oboru.

Postupem času odešla řada výborných učitelů do zasluženého důchodu, učitelský sbor se omladil a přinesl i různé změny a novinky do školní výuky. Z bývalých učitelů jsou starci, z žáků otcové a dědové. Je to koloběh života, který nelze nikým a ničím ovlivnit.

Do dalšího období školy přeji všem učitelům i žákům, aby se jim na této škole líbilo tak, jako se líbilo nám všem, kteří zde strávili několik let svého života.

– Mgr. Marie Lázníčková –

Ministerstvo obrany a velitelé a vojáci mírových sil AČR. Práce paní Běly Jensen, stonožkových učitelů a stonožkových dětí byla mnohokrát oceněna.

Naše škola spolupracuje s hnutím Na vlastních nohou již více jak 16 let a aktivně se zapojuje do většiny projektů organizovaných Stonožkou. Prezidentka hnutí Na vlastních nohou paní Běla Jensen a zástupci AČR naši školu několikrát navštívili.

Více o činnosti Stonožky si můžete přečíst na www.stonozka.org.

– Mgr. Hana Mazancová –

Hrajeme si - recyklujeme

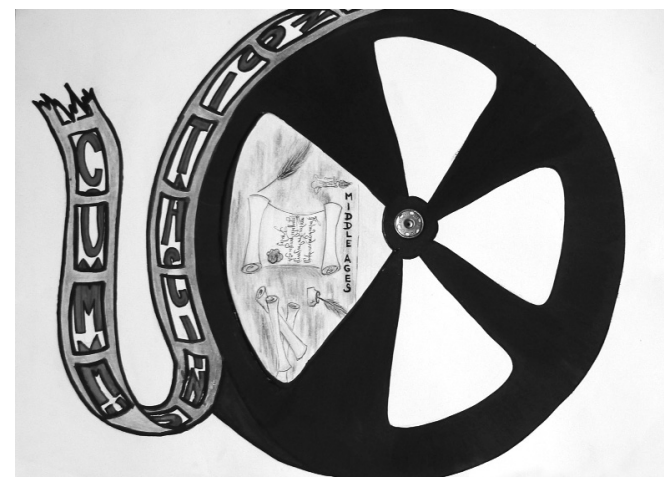
Naše škola je již od roku 2009 zapojena do programu Recyklohraní. Třídíme drobný elektroodpad a sbíráme vybité baterie. Vysloužilé počítače a staré televizory odesíláme k recyklaci. Žáci všech ročníků se zapojují do řešení úkolů, ve kterých se seznamují se sběrem a tříděním odpadu. Úkoly řeší jednotlivci i skupinky žáků, jsou vedeni k poznání, že třídění odpadu je důležité. Ve školním roce

2009/2010 byla naše škola oceněna za velmi dobrou práci a splnění všech úkolů Zlatým diplomem Recyklohraní.

V letošním školním roce získali žáci 7. ročníku 1. místo v rámci II. stupně základních škol se svým návrhem plakátu „Baterie do koše nepatří.“ Odevzdali jsme 257 kg elektroodpadu a skoro 20 kg baterií k dalšímu zpracování. Na našem kontě máme již přes 4500 bodů, za které získáme zajímavé hry, odměny pro žáky a sportovní vybavení.

Těší nás, že žáci se aktivně zajímají o tuto práci a snaží se svým přístupem chránit přírodu v našem okolí.

– Ing. Jana Buřivalová –

Férová škola

Titul Férová škola se nám podařilo získat v roce 2009. Certifikát převzala ředitelka školy Mgr. Hana Mazancová a p. uč. A. Kovaříková 6. 10. 2009 na MŠMT ČR v Praze.

Férová škola vychází ze tří základních principů:

- dodržování lidských práv
- zabránění diskriminace žáků a rodičů
- podpora integrace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami na školách

V této oblasti nadále spolupracujeme s organizací Liga lidských práv v Brně. Naše názory, zkušenosti a postřehy byly publikovány v týdeníku Schools Education, v Extra Lidových novinách a v časopisu Moderní obec. Naopak Liga lidských práv realizovala na naší škole výukový seminář pro žáky 5. – 9. ročníku na téma „Předsudky a lidská práva“.

Pevně věříme, že se nám stávající hodnoty podaří udržet a titul nám bude i nadále náležet.

Děti i dospělí pomáhají

Žáci, učitelé a zaměstnanci školy

- již 16 let pomáhají HNUTÍ NA VLASTNÍCH NOHOU (STONOŽKA),
- 8 let přispívají na chov TYGRA SUMATERSKÉHO v brněnské ZOO,
- zakoupením reflexních pásek, bločků, magnetek pomáhají občanskému sdružení ŽIVOT DĚTEM
- sběrem víček od PET lahví pomáháme dlouhodobě nemocným v rehabilitačním středisku v Hrabyni
- jsou aktivně zapojeni do projektu Recyklohraní

Všem dárcům patří upřímné poděkování.

„DĚTI S LÁSKOU – DĚTI ZA MÍR“

Hnutí Na vlastních nohou je uznáváno jako zcela dobrovolná humanitární a mírová organizace, v níž děti pomáhají jiným dětem. Bylo založeno roku 1990 Českou žijící v Norsku, paní Bělou Gran Jensen. V hnutí pracují tisíce dětí a stovky učitelů v českých školách, ale i na Slovensku, v Norsku, Polsku, Kanadě, a dalších zemích. Děti malují vánoční přání, získávají finanční prostředky organizováním Stonožkových týdnů, pořádají sbírky na pomoc nemocným a postiženým dětem v Česku i v jiných zemích světa. Stonožkové hnutí má své patrony mezi významnými světovými i českými osobnostmi. V jeho činnosti mu velmi pomáhají Generální štáb AČR,

Moje vzpomínky na kanickou školu

Když jsem po 15 letech učitelování v Brně přišla do kanické školy, byla jsem v ráji. Krásná příroda, hřiště a školní pozemek hned u školy, bezvadný kolektiv učitelů a hlavně hodné děti. Opravdu se to s Brnem, kde jsem učila ve středu města, nedalo vůbec srovnat. Hlavně ti žáci! Byli tak hodní a milí, že jsem měla pocit, že беру plat zadarmo.

Jednou ráno, když jsem šla s kolegyněmi od autobusu, běžel za mnou jeden žák se slovy: „Paní učitelko, tady máte jitrnice, my jsme v sobotu zabíjeli.“ Nezbylo mi nic jiného než koupit chléb, rozkrájet jitrnice a kolegové měli svačinu.

Když jsme pracovali na pozemku a ve skleníku, někteří pracovali dobře, jiní méně, ale zato mi lichotili: „Vám to jde, paní učitelko, to je vidět, že jste také z vesnice!“

Na prvním školském plese, který se konal v Ochozi, jsem neznalá poměrů chodila tancovat s tatínky a potom do „Pekla“ na panáčka, až mi bylo špatně. Další rok jsem byla chytřejší, domluvila jsem se s obsluhou – s tatínky pila „vodku“ (čistou vodu) a všichni se divili, co vydržím.

Jeden rok jsem dostala třídu, kde bylo 23 chlapců a jen 7 děvčat. Tak jsem si na první třídní schůzku pozvala tatínky a s těmi se domluvila na způsobu výchovy. Na jejich přání jsem zavedla metodu stručně – ručně, místo poznámek a žalování.

Nikdy také nezapomenu na výlet do Nového Jičína. Tam po společné návštěvě muzea dostaly děti na půl hodiny rozchod, aby si mohly koupit nějaký suvenýr. Na náměstí stál skleník, kde byla výstava a prodej kaktusů. Do autobusu se všichni vrátili s rukama plnými malých květináčků se slovy: „No nekupte to, paní učitelko, když jeden kaktus stál jen 2,- Kč.“ Na to, kam to v autobuse dají, už nepomysleli.

A tak bych mohla pokračovat dál a dál. Těch příhod za 15 let mého působení v Kanicích, než jsem odešla do důchodu, byla spousta. Jedno je však jisté. Byla jsem v Kanicích velmi šťastná a spokojená a za to moc děkuji.

– Mgr. Jarmila Bogušovská –

...Perlička ze školního putování...

Žáci velice rádi jezdili na školní vlastivědná putování. Tak tomu bylo i ve školním roce 1992/1993. Tehdy žáci šesté třídy putovali po trase Břeclav – Valtice – Lednice. Po návštěvě Břeclavi jsme jeli vlakem do Valtic. Tam jsme si prohlédli opravený zámek, nádvoří a zámeckou kašnu. Při vyprávění o historii kašny si chtěl jeden žák umýt ruce, batoh ho převážil a spadl i s batohem do kašny. Vylezl celý mokrý jak hastrman, ale nejlegračnější bylo, že všechny věci v batohu byly mokré, pouze plavky suché. Ty byly totiž zabalené v igelitovém sáčku. Spolužáci mu ochotně půjčili své oblečení, u rybníka jsme mokré věci usušili, žáci se vykoupli a pokračovali jsme do Lednice.

Na tento nezapomenutelný zážitek jsme rádi vzpomínali a vždy se od srdce zasmáli.

– Mgr. Květuše Slaná –

Vzpomínky na Šumavu

Jako třídní učitelka jsem byla asi před rokem pozvána na sraz třídy po 15 letech od skončení povinné školní docházky. Bylo zvláštní mít před sebou místo dětí 30leté mladé lidi s rozmanitými životními zkušenostmi.

K mému údivu se nevzpomínalo na školní zážitky z vyučování, ale na školní výlety, zejména na ten poslední – 4 denní, opravdu náročný – na Šumavě.

Každou noc jsme spali na jiném místě, a tak jsme batohy nosili stále s sebou. Denně se šlo 20 – 24 km. Počasí nám mimořádně přálo. Bylo slunečno a příjemné teplo. Před rokem 1990 byla Šumava na hranicích s Rakouskem a Německem oplocená a přístupná pouze pohraničníkům a jejich psům. A právě po stezkách, kudy chodily pohraniční stráže, po 2 dny vedla trasa našeho výletu. Byla zde krásná neporušená příroda, ale obtížný terén. Na severních svazích byly ještě sněhové závěje a občas do nich někdo z naší výpravy zapadl. Vše se odbývalo smíchem. Po každé večeři na všechny padala taková únava, že každý byl rád, že si lehne a vyspí se, takže všichni bez výjimky dodržovali noční klid. Za zmínku stojí, že na výletě ani po něm nikdo neonemocněl.

Při tom vzpomínání se mi vybavil zážitek z Třístoličnicku (1 312 m n. m.). V naší přítomnosti sem přišla skupinka asi 25 lidí se švýcarskou vlajkou. Jeden ze starých pánů říkal svému známému: „Sono molto fresco“ (Jsem velmi svěží). Šlo o důchodce mluvící italsky, stáří dle mého odhadu 70 a více roků. Tito bez problémů slézali skaliska, zato jejich průvodkyně asi 40letá paní vypadala velmi zničeně. A tak jsem si říkala – toto je obraz naší výpravy: ti čilí důchodci jsou jako můj kolega Petr P. a naši žáci a ta zničená průvodkyně jsem já.

– Mgr. Anna Mariánková –

Vzpomínka na mé působení na ZŠ Kanice

Na Základní škole Kanice jsem působila v letech 1985 – 2005 a nastoupila jsem jako učitelka pracovního vyučování. Tento předmět se skládal z pěstitelských a technických prací. U školy se nacházel velký pozemek, na kterém jsme s dětmi založili ovocný sad a pokusné políčko. Děti se učily pracovat na zahradě, rýt, plet, pěstovat zeleninu. Zasadili jsme 12 ovocných stromů, o které děti pečovaly. I o prázdninách jsme měli stanovené dny, kdy děti chodily na školní pozemek plet a zalévat. Technické práce jsem vyučovala v budově dnešního obecního úřadu, tam, kde je nyní klub důchodců. Dílny byly vybaveny pracovními stoly, nářadím pro práci se dřevem i kovem. Tyto předměty byly povinné nejen pro chlapce, ale i děvčata. Později byl předmět přejmenován na pracovní činnosti a zde byla zařazena i výuka domácích prací. Ve škole byla cvičná kuchyně, kde se žáci učili vařit. Věnovali jsme se i šití, vyšívání, ale postupně se tyto činnosti začaly prolínat s výtvarnou výchovou.

Práce učitelky těchto předmětů mě velmi bavila. Poznávala jsem děti i z jiné strany. Možná, že někteří nebyli výborní v jazycích, matematice, chemii a fyzice, ale určitě byli šikovní na manuální práce. Věřím, že z mnohých jsou kvalitní řemeslníci a možná i podnikatelé.

Učila jsem moc ráda a na kanickou školu ráda vzpomínám.

– Dana Šnajdrová –

A teď už brzy přijde okamžik, naposled zazvoní, a ti, co nám byli druhými rodiči, nás opustí, ale nepřestávám věřit, že se vrátím, alespoň navštívit! Vím to!

Tak tedy Sbohem a brzké navíděnou, Kanice.

– Zuzana Šenkyříková, IX. třída, 2008 –

Říkaneky o šelmičkách

RYS

Bylo jedno rysí mládě,
Co umělo chodit po kládě.
Našla ho tam rysice,
Oblíbila si ho velice.
To je konce básničky
O rysovi a rysici.

MEDVĚD LEDNÍ

Jeden medvěd lední
byl i trochu letní.
Koupal se rád v moři,
a říkal: Škoda, že tu nejsou bobři!
Abych je jen povzbudil,
aspoň bych se nenudil.
U toho bych chytil ryby,
lidé by se nezlobili.

Natálie Pospíšilová, 2008

Školní aktivity, které se staly již tradicí

Evropský den jazyků, Den zvířátek, Drakiáda, Stonožkový týden, Halloween, Mikulášská, Vánoční koncert, Dětský karneval, Noc s Andersenem, Den Země, Recyklohraní, Den matek, vydávání školního Zpravodaje, Den dětí, absolventské práce žáků 9. ročníku, přijetí nejlepších žáků školy u starosty Obce Kanice (od škol. roku 1998/1999), spaní ve škole.

Absolventské práce žáků 9. ročníku

Na naší škole již osmým rokem žáci 9. ročníku končí povinnou školní docházku vypracováním závěrečné povinné absolventské práce. Jejím cílem je, abychom ověřili, jak žáci dokážou získané dovednosti, vědomosti a znalosti samostatně uplatnit, jak dokážou propojit poznatky s vlastními možnostmi.

Žáci mají přiděleného konzultanta své práce z řad učitelů dle oblasti zaměření. Práci odevzdávají ve dvou výtiscích a na veřejných prezentacích ji obhajují. Sledujeme, jak žáci dodržují stanovené požadavky na práci, nápaditost a originalitu zpracování, gramatickou a stylistickou úroveň díla, prezentaci i kultivovanost a úroveň projevu při obhajobě. Rozmanitost témat nám umožňuje nahlédnout i do oblasti osobních zájmů žáků. V průběhu obhajob přicházejí povzbudit absolventy jejich rodiče i starší spolužáci, nahlédnout mohou i mladší spolužáci.

Zahájení i ukončení obhajob bývá vždy slavnostní, za účasti pana starosty a všech učitelů.

Absolventské práce jsou uloženy v archivu školy a je možné si je kdykoliv prohlédnout.

Co mi škola dala a vzala

Když se tak podívám o těch 9 let zpátky, vybavuji si ten vzrušující pocit, když jsem nastupovala do první třídy v Babicích. Byla jsem plna pocitu strachu z neznáma. Co mě ten osudný den čeká? To neznámo se brzy ustálilo a já už seděla v té lavici den co den, naprosto s přehledem. Už jsem dokázala číst, psát, a něco málo spočítat. Základní škola v Babicích ale utekla jako voda a já nastoupila do nového „neznáma!“

Ano, můj první den... první den v Kanicích. Pamatuji si, jakoby to bylo včera, co jsem prošla těmi dveřmi a byl to stejný pocit, jako když jsem nastupovala do první třídy. Kanice se staly mou druhou velkou rodinou. Za těch šest let jsem si zde našla tolik kamarádů, poznala spoustu skvělých učitelů a vůbec zajímavých předmětů a kroužků. Nesmím ale zapomenout na naše dobrodružné výlety! ...

Ale když se tak zamyslím nad otázkou, co mi škola dala a vzala? – Hodně mi toho dala! To každopádně! Vzala mi možná pár hodin, které bych stejně strávila u televize, či venku. Pár slz i pár pětetek dala, ale takový ten život někdy bývá. Ale Kanice mi toho tolik daly! – Přátelství, radost, smích a vzdělání! A ať už jsem tu provedla cokoli, nebo naopak, neudělala to, co jsem měla, tahle škola mi byla tou největší oporou vždy, když bylo třeba. Nechala jsem tu největší kus svého dětství a vzpomínky zůstanou navždy.

Základní informace o škole

- a) Název školy, sídlo, právní forma
Základní škola, Kanice, okr. Brno - venkov, příspěvková organizace
ZO: 102 179 867
Adresa: Kanice 135
664 01 Bílovice nad Svitavou
Telefon: 545 227 268
E-mail: zs.kanice@seznam.cz
webové stránky: www.zskanice.cz
Právní forma: příspěvková organizace
- b) Zřizovatel školy
Obec Kanice
se sídlem Kanice 76, 664 01
IČO : 363171
- c) Ředitel školy
Mgr. Hana Mazancová
Kollárova 640
664 01 Bílovice nad Svitavou
- d) Druhy a typy škol a školská zařízení
Základní škola IZO: 102 179 867
Školní družina IZO: 118 300 768
Školní jídelna IZO: 103 079 785
- kapacita: 240 žáků
kapacita: 50 žáků
kapacita: 200 strážníků

Rekonstrukce a modernizace školy od roku 1993

Rok 1993	Oprava střechy	720 000 Kč
Rok 1994	Plynofikace kotelny	480 000 Kč
Rok 1996	Rekonstrukce elektrických rozvodů a osvětlení	575 000 Kč
Rok 1997	Přestavba kotelny	150 000 Kč
Rok 2005	Rekonstrukce WC	485 000 Kč
Rok 2004	Oprava příjezdové komunikace, obrubníky, chodník a nová dlažba před halou školy	
Rok 2006	I. etapa rekonstrukce Výměna střechy, oken, prosklených dveří Montáž nového hromosvodu	5 751 000 Kč 75 000 Kč
Rok 2007	II. etapa rekonstrukce Vybudování schodiště do půdního prostoru, výměna radiátorů a rozvodů, hydrantů, zateplení budovy, nová fasáda, rekonstrukce sprch	10 231 000 Kč
Rok 2008	Nový plot před školou Projektová dokumentace pro III. etapu rekonstrukce – vybudování učeben v půdním prostoru	75 000 Kč 72 000 Kč
Rok 2009	Regulace kotelny Sádkartonové obložení v přízemí Konvektomat a vzduchotechnika, keramická výlevka pro školní kuchyň	21 000 Kč 54 000 Kč 267 000 Kč
Rok 2010	Přepažení učebny F/Ch a úprava kabinetu Vv a Tv na učebnu	38 000 Kč

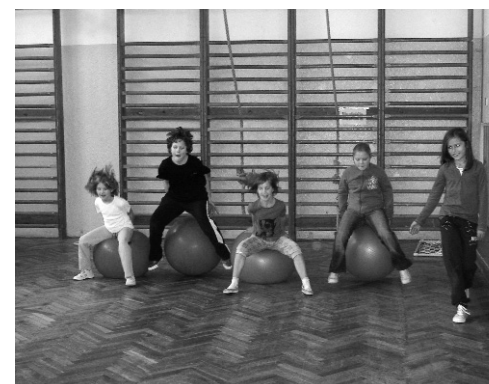
Školní jídelna byla v přízemí školy vybudována a slavnostně otevřena 17. 9. 1984. Do současnosti prošla mnohými rekonstrukčními úpravami. Zajišťuje stravování žáků a zaměstnanců školy, v rámci doplňkové činnosti vaří pro sociálně potřebné občany v Kanicích a od března 2008 připravuje i svačinky a obědy pro MŠ Řícmanice.

ZUŠ Adamov působí na naší škole od roku 2000 a o její aktivity je stále větší zájem. V současné době u nás pracují 3 oddělení hudební, 1 taneční a 1 výtvarné. Umění žáků a jejich učitelů máme možnost několikrát ročně zhlédnout na veřejných vystoupeních a výstavkách v hale naší školy.

Nadále zajišťovat bezproblémový chod celého školského zařízení.
Nadále zajišťovat dostatečný přenos informací a dat uvnitř školy i směrem k rodičům a širší veřejnosti.
Aktivizace činnosti poradních a metodických orgánů (zástupce školy, uží vedení školy, předmětové komise).
Podpora dalšího vzdělávání pedagogů dle potřeb školy a profesního zaměření učitelů.
Podpora týmové spolupráce.
Podpora iniciativy učitelů.
Podpora vzájemné výměny zkušeností pedagogů.
Kontrola vlastních cílů s ohledem na plnění ŠVP ZV Otevřená škola a strategie rozvoje.
Do rozvoje školy více zapojit školskou radu, SRPŠ, zřizovatele školy.

– Mgr. Hana Mazancová, ředitelka školy –

3. PRŮBĚH VZDĚLÁVÁNÍ SE ZŘEATELEM k vytváření cílových kompetencí

3. 1. Vzdělávací proces a učení

Sledovat vhodnost metod k vymezeným cílům a obsahu výuky.

Zaměřit se na kvalitnější komunikaci ve vyučování, nácvik sebehodnocení žáků i pracovních skupin.

Využívat organizační formy výuky, které vedou k větší samostatnosti a zodpovědnosti žáků, podpora týmové práce.

Zvyšovat odpovědnost žáků za učení, oceňovat aktivitu a zapojení do průběhu výuky.

Rozvíjet osobnostní růst nadaných žáků i žáků s vývojovými poruchami učení.

Dbát na zpětnou vazbu po aplikaci nového učiva, podporovat důvěru žáků ve vlastní schopnosti.

Zvýšit podíl pozitivního hodnocení žáků.

Důsledně dodržovat pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků, která jsou součástí školního řádu školy, využívat srovnávacích způsobů.

Prohloubit užší spolupráci prvního a druhého stupně školy.

Podporovat zapojení do soutěží, olympiád a vyhlášených projektů.

Vytvářet pozitivní klima ve třídě, ve škole a předcházet tak konfliktům.

Intenzivně spolupracovat s rodiči žáků, poskytovat jim základní a objektivní informace, snažit se o vzájemné dobré vztahy.

Při řešení problémů spolupracovat se školskou radou, SRPŠ, aktivizovat práci žákovské rady.

Zvýšit podíl využití didaktických pomůcek a učebnic – práce s textem, s informacemi, čtení s porozuměním, čtenářská gramotnost, finanční gramotnost.

Posilovat úroveň pravidel slušného chování v každodenním styku, věnovat pozornost etické výchově jako celku.

Zvýšenou pozornost věnovat prevenci sociálně-patologických jevů, využívat spolupráce s odbornými a specializovanými pracovišti.

MPP doplnit o sexuální výchovu.

Vést žáky k výběru vhodného povolání, úzce spolupracovat se zákonnými zástupci.

Motivovat žáky k celoživotnímu vzdělávání.

Zajímat se o zpětnou vazbu – úspěšnost žáků při umísťování na střední školy, popř. úspěšnost využití na trhu práce.

3. 2. Řízení školy

Plánování, kontrola a opatření ke zlepšení stavu v oblasti lidských zdrojů.

Efektivní využívání kvalifikace učitelů a ostatních pracovníků školy.

Plánování, kontrola a opatření ke zlepšení stavu v oblasti materiálních a finančních zdrojů.

Efektivní a účelné využívání finančních prostředků státních i obecních (platy, pomůcky, vybavení školy, školní družiny, školní jídelny,...).

KAM SMĚŘUJEME - dlouhodobá koncepce

1. Charakteristika dlouhodobého záměru

ZÁKLADNÍ CÍL

- Poskytnout žákům kvalitní základy všeobecného vzdělání.
- Vytvořit podmínky pro další vzdělávání, komunikaci mezi lidmi, uplatnění na trhu práce a v životě.
- Rozvíjet osobnost každého žáka tak, aby byl schopen samostatně myslet, svobodně se rozhodovat a projevovat se jako demokratický občan, to vše v souladu s obecně uznávanými životními a mravními hodnotami.
- Podporovat fyzické a psychické zdraví jedince.
- Vytvářet podmínky pro smysluplné využití volného času v zájmových aktivitách.

2. 1. PROSTŘEDKY K DOSAŽENÍ STANOVENÉHO CÍLE

2. 1. 1. Vzdělávací program školy

Škola pracuje dle svého vlastního školního vzdělávacího programu Otevřená škola.

Motto:

„Ve školách cokoli se dělá, ať slouží a napomáhá budoucímu životu.“

J. A. Komenský

Základním prostředkem k dosažení cílů bude plnění ŠVP ZV Otevřená škola ze dne 22. 6. 2006 v souladu s jeho aktualizacemi a důsledné dodržování a respektování veškerých změn pedagogů i žáků.

Nadále pracovat se ŠVP ZV jako s otevřeným dokumentem.

Důsledně dbát na naplňování kompetencí žáků, dbát na přiměřenost cílů k možnostem žáků, dbát na jejich poslušnost v rámci ŠVP ZV.

Vedle cílů poznávacích věnovat pozornost i cílům hodnotovým, orientovaným na formování osobnostních rysů a mravních vlastností žáků. Věnovat značnou pozornost etické výchově žáků ve všech jejich aspektech.

Udržovat náročnost – nesnižovat nároky, naopak motivovat žáky k dobrým školním výsledkům i k práci nad rámec jejich povinností (soutěže, olympiády, reprezentace).

Školní vzdělávací program Otevřená škola vhodně doplňovat nabídkou povinně volitelných předmětů, nepovinných předmětů a zájmových činností, poskytovanou nejen pedagogy (zapojení rodičů, ZUŠ Adamov).

Zaměřit se na podporu čtenářské a matematické gramotnosti, finanční gramotnosti a na posílení jazykových znalostí žáků. (Aj, Nj, popř. další)

Udržet stávající vysokou úroveň environmentální výchovy na škole a podporovat zdravý životní styl.

Nadále věnovat značnou podporu a péči dětem se speciálními vzdělávacími potřebami. Zpracovávat kvalitní individuální vzdělávací plány pro žáky se speciálními vzdělávacími

potřebami, pro žáky nadané a talentované a důsledně je plnit. Podněcovat k hlubší spolupráci rodiče žáků.

Udržovat dobrou spolupráci s PPP, SPC, Policií ČR a nadále ji rozvíjet.

Předpokladem kvalitní práce bude kvalifikovaný pedagogický sbor a podpora dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

2. 1. 2. Lidské zdroje, klima školy

Zaměřit se na kvalitní kulturní prostředí školy a na systém mezilidských vztahů. Především na vztahy mezi učiteli navzájem, učiteli a žáky, mezi učiteli a ostatními pracovníky školy, mezi učiteli a rodiči, vztahy mezi vedením školy a pedagogickým sborem a vztahy mezi žáky samotnými.

Zajistit v maximální míře kvalifikovaný pedagogický sbor s potřebnými aprobacemi.

Podporovat další vzdělávání učitelů, podporovat celoživotní vzdělávání a specializační studium učitelů.

Dbát na praktické využívání počítačové gramotnosti učitelů s ohledem na využívání moderní techniky ve vyučování.

Zaměřit se na vzájemnou spolupráci pedagogů, podporovat sdílení dobrých praxí a zkušeností, zkvalitnit týmovou spolupráci.

Motivovat učitele k vlastnímu sebehodnocení.

Udržet stávající dobrou úroveň spolupráce s rodiči a hledat nové formy spolupráce (vedení zájmových útvarů, aktivní činnost SRPŠ, podnětná Školská rada a jiné).

Snažit se o větší publicitu školy, prezentovat výsledky školy různými způsoby (webové stránky, školní Zpravodaj, tisk, Učitelské noviny, a dle dalších), snažit se více proniknout do povědomí veřejnosti.

2. 1. 3. Materiální zdroje

Udržovat bezpečný a provozuschopný stav budovy i celého areálu.

Ve spolupráci se zřizovatelem modernizovat stávající prostory školy, dokončit 3. etapu rekonstrukce školy - půdní vestavba (vybudování počítačové učebny, učebny F/Ch/Př, učebny jazyků a informační studijní centrum). Hledat prostor pro zřízení hovorňu, klubovny, samostatné místnosti pro ŠD. Modernizovat žákovské šatny.

Kmenové i odborné učebny postupně vybavovat moderním nábytkem, novými pomůckami, výpočetní a projekční technikou, obnovit podlahové krytiny.

Průběžně doplňovat fond učebnic s ohledem na ŠVP ZV.

Účelně a přiměřeně využívat finanční zdroje - státní, od zřizovatele.